

Sunnan asema islamissa

سنة النبي صلى الله عليه وسلم في الإسلام

Sheikh Muhammed Naasir-ud-Deen Al-Albaanee

Sisällysluettelo

JOHDANTO.....	3
Sunnan asema islamissa ja selvennys siitä, että koraani ei riitä ilman sitä.....	4
Sunnan asema suhteessa koraaniin	6
Sunnan tarve koraanin ymmärtämiseksi ja esimerkkejä siitä	8
Niiden harhaanjohdatus jotka tyytyvät koraaniin ilman sunnaa.....	14
Arabian (kielen) tuntemus ei riitä koraanin ymmärtämiseen	17
Tärkeä huomautus	19
Mu'aadhin heikko hadith koskien mielipidettä ja mitä siitä torjutaan	21

JOHDANTO

Kaikki kiitokset kuuluvat Allaahille, ja olkoon rauha ja siunaukset Allaahin lähettilään, hänen perheensä ja seuralaistensa yllä. Jatkakaamme:

Tämä on luento, jonka pidin kerran Dohan kaupungissa, Qatarin pääkaupungissa, siunattuna Ramadaanin kuuukautena vuonna 1392H. Eräät veljet ehdottivat, että tulostaisin sen johtuen sen sisältävistä tärkeistä hyödyistä ja muslimien tarpeesta jotain tämän kaltaista kohtaan. Joten vastatakseni tähän pyyntöön jaan sitä yleisesti jotta siitä voitaisiin hyötyä ja jotta se voisi palvella muistutuksena. Olen lisännyt siihen joitain selittäviä otsikkoja jokaiseen osaan auttaakseen jaloa lukijaa kokoamaan sen pääideat. Toivon, että Allaah, Mahtava ja Majesteettinen, tulee merkitsemään minut yhdeksi niistä, jotka puolustavat Hänen uskontoaan ja Hänen lainsäädäntöään. Ja toivon, että Hän palkitsee minut siitä, varmasti Hän on Anteliain niistä joilta pyydetään.

Sunnan asema islamissa ja selvennys siitä, että koraani ei riitä ilman sitä

Totisesti kaikki kiitokset kuuluvat Allaahille. Kiitämme Häntä, haemme Hänen turvaansa ja pyydämme Hänen anteeksiantoaan. Ja haemme Allaahin turvaa omien sielujemme ja tekojemme pahaa vastaan. Kenet tahansa Allaah johdattaa, kukaan ei voi johtaa häntä harhaan ja kenet tahansa johdatetaan harhaan, kukaan ei voi häntä johdattaa. Todistan, että ei ole mitään jumalaa joka ansaitsee tulla palvotuksi paitsi Allaah – Hän on Yksi ilman mitään kumppania. Ja todistan, että Muhammad, salla Allaahu alayhi wa sallam, on Hänen palvelijansa ja Hänen lähettiläänsä.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٢﴾

”Te, jotka uskotte! Pelätkää Allaahia (tekemällä kaiken mitä Hän on määrännyt ja pidättäytymällä kaikesta minkä Hän on kieltänyt) kuten Häntä tulee pelätä. [Totelkaa Häntä, olkaa kiitollisia Hänelle, ja muistakaa Häntä aina] älkääkää kuolko paitsi Islamin tilassa (muslimina).” [Surah Aali 'Imraan: 102, tarkoituksen tulkinta]

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴿١﴾

”Oi ihmiskunta! Olkaa kuuliaisia Herrallenne, joka loi teidät yhdestä ihmisestä (Aatamista) ja hänestä Hän loi hänen vaimonsa [Hawwan (Eevan)], ja heistä kummastakin Hän loi monia miehiä ja naisia. Ja pelätkää Allaahia jonka kautta vaaditte keskinäisiä (oikeuksianne), (älkääkää rikkoko) kohtujen (sukulaisuus) suhteita. Varmasti Allaah on Kaiken-Katsova teidän ylitsenne.” [Surah An-Nisaa: 1, tarkoituksen tulkinta]

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ

أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾

“Te, jotka uskotte! Täyttäkää velvollisuutenne Allaahille ja puhukaa (aina) totta. Hän ohjaa teidät tekemään oikeamielisiä tekoja ja antaa teille syntinne anteeksi. Ja ken tottelee Allaahia ja Hänen lähettilästään (salla Allaahu alayhi wa sallam), hän on saavuttanut suuren menestyksen (eli hän tulee pelastumaan helvetin tulelta ja pääsemään paratiisiin).” [Surah Al-Ahzaab: 70-71, tarkoituksen tulkinta]

Jatkakaamme. Varmasti totuudenmukaisin puhe on Allaahin Kirja ja paras johdatus on Muhammadin, salla Allaahu alayhi wa sallam. Ja kaikista asioista pahimpia ovat vasta keksityt asiat. Koska varmasti jokainen vasta keksitty asia on uudistus ja jokainen uudistus on harhaanjohdatus ja jokainen harhaanjohdatus on helvetin tulessa.

Luulen, että en pysty esittelemään tälle jalolle yleisölle sellaista tietoa, jota se ei jo tuntisi, erityisesti koska se sisältää kunnioitettuja oppineita ja huomattavia professoreita. Jos ajatukseni ovat oikeassa, sitten tämä puheeni riittää palvelemaan muistutuksena Allaahin lausunnon mukaisesti:

وَذِكْرٌ فَإِنَّ الذِّكْرَ يُتَنَفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٥﴾

“Ja muistuttakaa (saarnaamalla koraania, oi Muhammad, salla Allaahu ’alayhi wa sallam), koska varmasti muistutus on hyödyllistä uskovaisille.” [Surah Adh-Dhaariyaat: 55, tarkoituksen tulkinta]

Tänä siunattuna Ramadaanin yönä en usko sopivaksi, että puheeni liittyisi joidenkin sen hyötyjen tai sääntöjen tai sen aikana suoritettavan yörukouksen arvon selittämiseen. Tämä johtuu siitä, että luennoitsijoilla ja puhujilla on yleisesti tapana puhua näistä aiheista jotka ovat hyödyllisiä niille jotka paastoavat ja tuovat heille hyvyyttä ja siunausta. Sen sijaan valitsin puheeni aiheeksi erään hyvin tärkeän aiheen, koska se on yksi Uskonnon pääperiaatteista. Puheeni koskee sunnan tärkeyden selkeyttämistä liittyen islamilaiseen lainsäädäntöön.

Sunnan asema suhteessa koraaniin

Kaikki te tiedätte että Allaah, Siunattu ja Ylevä, valitsi Muhammadin, salla Allaahu alayhi wa sallam, profeetakseen ja teki hänestä lähettiläänsä. Niin ollen Hän lähetti alas Kirjansa, Jalon Koraanin, hänelle. Ja Hän määräsi häntä siinä – kaikilla niillä määräyksillä jotka Hän antoi hänelle – selittämään sitä (eli koraania) ihmisille. Allaah sanoo:

وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ

“Ja olemme myös lähettäneet alas sinulle (oi Muhammad, salla Allaahu alayhi wa sallam) muistutuksen ja neuvon (koraanin) jotta voisit selittää selvästi ihmisille mitä heille on lähetetty alas, ja jotta he voisivat miettiä.” [Surah An-Nahl: 44, tarkoituksen tulkinta]

Minun näkemykseni mukaan tämä **“selittäminen”** joka mainitaan tässä jalossa ayah:ssa käsittää kahden tyyppistä selitystä:

Ensinnäkin: Sen sanamuodon ja niiden järjestyksen selitys. Tämä tarkoittaa koraanin välittämistä eikä sen salaamista, ja sen esittelemistä ihmisille aivan kuten Allaah ilmoitti sen hänen, salla Allaahu alayhi wa sallam, sydämelleen. Allaahin seuraava lausunto tarkoittaa juuri tätä:

يَتَأْتِيهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ

“Lähettiläs (Muhammad salla Allaahu ‘alayhi wa sallam)! Julista (Viestiä) mikä sinulle on lähetetty alas Herraltasi.” [Surah Al-Maa’idah: 67, tarkoituksen tulkinta]

‘Aa’ishah sanoi eräässä raportoimassaan hadithissa: **“Kuka tahansa sanoo, että Muhammad on salannut jotain, jota häntä määrättiin välittämään, niin hän on esittänyt suuren valheen Allaahia vastaan.”** Sitten hän lausui yllä olevan ayah:n. (Al-Bukhaareen ja Muslimin raportoima]

Ja Muslimin raportissa: **“Jos Allaahin lähettiläs olisi salannut mitään mitä häntä oli määrätty välittämään, hän olisi varmasti salannut Allaahin sanat: ‘Ja muista kun sinä (Muhammad) sanoit hänelle (eli Zaid bin Haarithalle) jolle Allaah soi armonsa ja jolle sinä olit suosiollinen (vapauttamalla hänet): “Pidä vaimosi itselläsi ja pelkää Allaahia.’ Mutta salasit itsessäsi sen minkä Allaah tulee tekemään näkyväksi (eli että Allaah antaa hänet sinulle avioliiton yhteydessä). Ja pelkäsit ihmisiä vaikka Allaahilla oli enemmän oikeutta tulla pelätyksi.”**
[Surah Al-Ahzaab: 37, tarkoituksen tulkinta]

Toiseksi: Jakeen sellaisen sanan tai lauseen tarkoituksen selitys, jonka selitystä ummah tarvitsee. Tämä tapahtuu suurimman osan aikaa moniselitteisten (*mujmal*), yleisten (*‘aam*) ja ehdottomien (*mutlaq*) jakeiden kanssa. Joten sunna tuli selventämään moniselitteisiä, täsmentämään yleisiä ja rajoittamaan ehdottomia (asioita). Tämä saavutettiin profeetan lausuntojen sekä hänen tekojensa ja hyväksymisensä avulla.

Sunnan tarve koraanin ymmärtämiseksi ja esimerkkejä siitä

Allaahin sanat:

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا

“Nais- ja miesvaras –leikatkaa pois heidän kätensä” [Surah Al-Maa'idah: 38, tarkoituksen tulkinta] on tästä hyvä esimerkki koska sana “varas” on ehdoton kuten on sana “käsi”.

Suullinen sunna selittää ensimmäisen näistä kahdesta (sanasta) ja rajoittaa sen tarkoittamaan pelkästään varasta, joka varastaa dinaarin neljäsosan. Profeetta, salla Allaahu alayhi wa sallam, sanoi: “Kättä ei leikata pois paitsi (tapauksissa joissa henkilö varastaa) dinaarin neljäsosan tai enemmän.” [Al-Bukhaareen ja Muslimin raportoima].

Samalla tavoin profeetta, salla Allaahu alayhi wa sallam, selitti toisen (sanan) teollaan tai seuralaistensa teolla ja sillä, että hän hyväksyi sen. Tämä johtuu siitä, että heillä oli tapana leikata varkaan käsi poikki ranteesta, kuten on tunnettua hadeeth -kirjojen perusteella.

Suullinen sunnah selittää myöskin “käden”, joka mainitaan tayammumia koskevassa jakeessa:

فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ

“Sitten pyyhkikää siinä kasvonne ja kätenne” [Surah An-Nisaa: 43, Surah Al-Maa'idah: 6, tarkoitusten tulkinta] siten, että se voi myös viitata kämmeneen. Tämä perustuu profeetan lausuntoon: “Tayammum on näpätys (eli pyyhkäisy) kasvoille ja käsille.” [Ahmadin, Al-Bukhaareen, Muslimin ja muiden raportoima 'Ammaar bin Yaasirin kertomukseen perustuen]

Alla on joitain muita koraanin jakeita, joita ei voi ymmärtää oikein, siten miten Allaah tarkoitti, paitsi sunnan avulla:

1. Allaah sanoo:

الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ
الْأَمْنُ وَهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٨٢﴾

“Ne, jotka uskovat (Allaahin Ykseyteen eivätkä palvo muita kuin Häntä) eivätkä sekoita uskoaan *dhulmilla* (vääryydellä eli palvomalla muita kuin Allaahia) –(vain) heille kuuluu turvallisuus ja he ovat johdatetut.” [Surah Al-An’aam: 82, tarkoituksen tulkinta]

Allaahin lähettilään, salla Allaahu alayhi wa sallam, seuralaiset ymmärsivät sanan **“dhulmilla (vääryydellä)”** sen yleisen tarkoituksen mukaisesti, joka sisältää kaiken vääryyden, vaikka se olisi kuinka pieni. Sen vuoksi heillä oli vaikeuksia ymmärtää jaetta ja niin ollen he sanoivat: ”Allaahin lähettiläs! Kuka meistä ei sekoita uskoaan vääryydellä?” Joten profeetta, salla Allaahu ‘alayhi wa sallam, sanoi: **“Se ei tarkoita sitä. Se tarkoittaa vain shirkiä (tässä). Ettekö kulleet Luqmaanin sanovan:**

إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ﴿١٣﴾

‘Totisesti muiden liittäminen Allaahiin palvonnassa on todellakin suuri Dhulm (vääräys).’
[Surah Luqmaan: 13, tarkoituksen tulkinta] [Al-Bukhaareen, Muslimin ja muiden raportoima]

2. Allaah sanoo:

وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ
إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا

“Ja kun te (muslimit) matkustatte maan päällä, ette tee syntiä jos lyhennätte Salaat (rukoustanne), jos pelkätte epäuskovien voivan hyökätä kimppuunne.” [Surah An-Nisaa: 101, tarkoituksen tulkinta]

Tämän jakeen kirjaimellinen tarkoitus vaatii, että rukouksen voi lyhentää vain sillä ehdolla, että se tehdään kun henkilö on pelon tilassa. Tämän vuoksi jotkut seuralaiset kysyivät Allaahin lähettiläältä: “Niin ollen miksi lyhennämme rukousta kun olemme turvallisuuden tilassa?” Hän, salla Allaahu alayhi wa sallam, vastasi: **”Tämä on Allaahin teille suoma hyväntekeväisyys joten ottakaa (vastaan) Hänen hyväntekeväisyytensä.”** [Muslimin raportoima]

3. Allaah sanoo:

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنزِيرِ

“Teille kiellettyjä (ruoaksi) ovat: *al-maytatuh* (kuolleet eläimet - ei teurastetut), veri, sianliha...” [Surah Al-Maa'idah: 3, tarkoituksen tulkinta]

Mutta suullinen sunna selittää, että kuolleet heinäsirokot ja kalat sekä maksa ja perna (tyyppinen) veri ovat sallittuja. Profeetta, salla Allaahu alayhi wa sallam, sanoi: **”Kahden tyyppisistä kuolleista eläimistä ja kahden tyyppisestä verestä on tehty meille sallittua: heinäsirokoista ja merikalasta [tarkoittaen kaiken tyyppisiä kaloja] sekä maksasta ja pernasta.”** [Al-Bayhaqeen ja muiden raportoima *marfoo'* ja *mawqoof* -muodossa. *Mawqoof* -kertomuksen ketju on aito ja se ottaa *marfoo'*:n määräyksen koska sitä ei voi mainita nojaten vain henkilön mielipiteeseen.]

4. Allaah sanoo:

قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهْلًا لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ

“Sano (Muhammad): ‘En huomaa siinä mitä minulle on ilmoitettu mitään mitä ei saa syödä sille joka haluaa syödä sen, paitsi jos se on *maytatan* (kuollut eläin) tai (teurastaessa) vuodatettua verta, tai sianlihaa, koska varmasti se on epäpuhdasta, tai jumalatonta (kiellettyä eläimen) lihaa, joka teurastetaan uhrina muulle kuin Allaahille (tai se on teurastettu epäjumalille jne, jota teurastettaessa Allaahin Nimeä ei ole mainittu)...” [Surah Al-An'aam: 145, tarkoituksen tulkinta].

Sitten sunna tuli ja kielsi muita asioita, joita ei mainittu tässä ayah:ssa kuten profeetan, salla Allaahu alayhi wa sallam, lausunto: “**Jokainen petoeläin jolla on torahampaat ja jokainen lintu jolla on kynnet on kielletty (syömistä varten)**”. On olemassa myös muita ahadeethejä tästä aiheesta, jotka kieltävät muita eläimiä, kuten mitä profeetta, salla Allaahu alayhi wa sallam, sanoi Khaybarin päivänä: “**Totisesti Allaah ja Hänen lähettiläänsä kieltävät sinua syömästä kesytettyjä aaseja, koska ne ovat epäpuhtaita.**” [Al-Bukhaareen ja Muslimin raportoima]

5. Allaah sanoo:

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ

“Sano (Muhammad): ‘Kuka on kieltänyt koristamisen Allaahin antamilla vaatteilla, jotka Hän on luonut palvelijoilleen, ja At-Tayibaat [kaiken tyypiset Halal (sallitut) asiat] ruoasta?’ [Surah Al-A'raaf: 32, tarkoituksen tulkinta]

Mutta sunna selittää, että on olemassa joitain koristuksia, jotka ovat kiellettyjä. Profeetan, salla Allaahu alayhi wa sallam, on aidosti raportoitu menneen yhtenä päivänä tapaamaan seuralaisiaan pitäen silkkiä yhdessä kädessään ja kultaa toisessa ja sanoneen: **”Nämä kaksi asiaa ovat kiellettyjä ummani miehille (mutta) sallittuja naisille.”** [Haakimin raportoima, joka myös todisti sen aitouden] On monia ahadeethejä joilla on sama tarkoitus, jotka ovat tunnettuja, ja jotka löytyvät kahdesta Saheeh –kokoelmasta sekä muista kokoelmista.

Ihmiset, joilla on hadeethin ja fiqhin tietoa tuntevat monia muita tämän kaltaisia esimerkkejä (kuten yllä olevat). Niin ollen, veljet, siitä mitä on aikaisemmin mainittu, sunnan tärkeyden islamilaisten lakien säätämässä pitäisi tulla meille selväksi. Koska varmasti jos katsomme uudelleen mainitsemiani esimerkkejä, mainitsematta niitä joita en ole maininnut, tulemme varmistumaan, että ei ole mitään keinoa Jalon Koraanin ymmärtämiseen paitsi jos ymmärrämme sen sunnan kanssa.

Ensimmäisessä esimerkissä, seuralaiset ymmärsivät sanan **”dhulm”**, joka mainittiin ayah:ssa sen kirjallisen tarkoituksen mukaisesti. Tämä siitä huolimatta, että he, olkoon Allaah heihin Tyytyväinen, olivat kuten Ibn Mas’ood sanoi: **”Tämän umman parhaita, joilla oli hurskaimmat sydämet, syviä oppimisessa ja vähiten teeskenteleviä”** Mutta siitä huolimatta he erehtyivät tämän ymmärtämisessä. Joten jos profeetta ei olisi korjannut heidän virhettään ja johdattanut heitä siihen mikä oli oikein koskien **”dhulm”** –sanana tarkoitusta – että itse asiassa se tarkoitti shirkiä tässä – niin olisimme seuranneet heitä heidän virheessään. Kuitenkin Allaah, Mahtava ja Majesteettinen, pelasti meidät tuolta johtuen profeetan johdatuksen ja sunnan siunauksesta.

Ja toisessa esimerkissä: Ilman tämä edellä mainittua hadiithia, olisimme jääneet epäilemään, vähintäänkin, rukouksen lyhentämistä matkan aikana turvallisuuden tilassa. Tarkoittaen, jos emme olisi jo tehneet pelon tilasta ehtoa, kuten ayah:ssa kirjaimellisesti sanotaan. Seuralaiset ymmärsivät itse asian näin (koskien tätä ayah) kunnes he näkivät profeetan, salla Allaahu alayhi wa sallam, lyhentävän rukouksensa, ja he lyhensivät rukouksensa hänen kanssaan ollessaan turvallisuuden tilassa.

Kolmannessa esimerkissä: Ilman tätä hadithia meiltä olisi kielletty ruoat, joista oli tehty meille sallittuja, kuten (kuolleet) heinäsirkat ja kalat sekä maksan ja pernan.

Neljännessä esimerkissä, ilman tätä hadithia, joka mainitsee joitain asioita (joita ei ole mainittu ayah:ssa) olisimme tehneet sallituiksi asioita, jotka Allaah oli kieltänyt profeetan, salla Allaahu alayhi wa sallam, kielen kautta, kuten peto (torahampaiset) eläimet ja linnut, joilla on kynnet.

Samoin viidennen esimerkin suhteen, ilman tätä hadithia, joka raportoitiin tästä aiheesta olisimme tehneet sallituksi sen, jonka Allaah oli tehnyt kielletyksi profeetan kielellä, kuten silkin ja kullan. Sen vuoksi joillain Salafeilla oli tapana sanoa: "Sunna tuomitsee Kirjaa (koraania)."

Niiden harhaanjohdatus jotka tyytyvät koraaniin ilman sunnaa

On valitettavaa, että jotkut aikamme tafsir –kirjailijoista ja tekijöistä ovat omaksuneet näkemyksen, jonka mukaan tehdään sallituksi kahdessa viimeisessä esimerkissä mainitut asiat, kuten petoeläinten syömisen luvallisuus ja kullan ja silkin pitäminen, tukeutuen pelkästään koraaniin (todisteena)! Itseasiassa tänäkin päivänä on olemassa eräs ryhmä, joka kutsuu itseään Qur’aaniyoon, jotka tulkitsevat koraania omien halujensa ja älyjensä mukaisesti, etsimättä apua autenttisesta sunnasta. Pikemminkin sunna heidän mukaansa on heidän halujensa alainen. Joten se mikä on heidän halujensa mukaista, he vahvistavat sen, ja mikä taas ole heidän halujensa mukaista, he heittävät selkensä taakse (torjuen sen).

Profeetta, salla Allaahu ‘alayhi wa sallam, viittasi näihin yksilöihin aidossa hadithissa sanoessaan: **“Älköön kukaan teistä istuko nojaten sänkyynsä, sitten kun jotain jonka Olen määrännyt hänelle tehtäväksi tulee hänelle ja hän sanoo: ‘En tiedä! Mitä tahansa löydämme Allaahin Kirjasta niin seuraamme sitä.’”** [At-Tirmidheen raportoima]

Ja toisessa kertomuksessa hän, salla Allaahu ‘alayhi wa sallam, sanoi: **“...’Mitä tahansa löydämme siinä mikä on kiellettyä, julistamme sen kielletyksi.’ Varmasti minut lähetettiin koraanin ja jonkun sen kaltaisen kanssa sen ohella.”**

Toisessa kertomuksessa hän, salla Allaahu ‘alayhi wa sallam sanoi: **“Totisesti se minkä Allaahin lähettiläs, salla Allaahu ‘alayhi wa sallam, kielsi on sama kuin se minkä Allaah kielsi.”**

Pikemminkin on valitettavaa, että eräs huomattava kirjailija kirjoitti kirjan koskien islamin lainsäädäntöä ja uskontoa. Hän sanoi johdannossaan, että hän kirjoitti kirjan mutta, että hänellä ei ollut muita lähteitä siinä kuin koraani! Niin ollen tämä aito hadith on selvä todiste siitä, että islamilainen lainsäädäntö ei perustu pelkästään koraaniin mutta pikemminkin se perustuu koraaniin ja sunnaan. Joten kuka tahansa pitää kiinni yhdestä ilman toista ei itse asiassa pidä kiinni yhdestäkään. Tämä johtuu siitä, että kumpikin niistä määrää noudattamaan toista. Tämä on kuten Allaah sanoo:

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ

“Hän joka tottelee Lähettilästä (Muhammedia, salla Allaahu ’alayhi wa sallam) on todellakin totellut Allaahia.” [Surah An-Nisaa: 80, tarkoituksen tulkinta]

Ja Hän sanoo:

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِي مَا شَجَرَ
بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ
وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿١٥﴾

“Mutta ei, Herrasi Nimessä, heillä ei voi olla uskoa kunnes he tekevät sinusta (Muhammad) tuomarin kaikissa riidoissaan eivätkä löydä itsessään mitään vastustusta päätöksiäsi kohtaan ja hyväksyvät ne täydellä alistuneisuudella.”

[Surah An-Nisaa: 65, tarkoituksen tulkinta]

Ja Hän sanoo:

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا
أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ
ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا ﴿٣٦﴾

“Uskovalla, miehellä tai naisella, ei pidä olla, kun Allaah tai Hänen lähettiläänsä ovat päättäneet jonkun asian, mitään valinnanvaraa päätöksessään. Ja ken on tottelematon Allaahille ja Hänen lähettilälleen, on totisesti langennut selvään virheeseen.” [Surah Al-Ahzaab: 36, tarkoituksen tulkinta]

Ja Hän sanoo:

وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا

“Ja mitä tahansa Lähettiläs (Muhammed, salla Allaahu ‘alayhi wa sallam) teille antaa niin ottakaa se, ja mitä tahansa hän kieltää teiltä niin pidättäytykää (siitä).” [Surah Al-Hashr: 7, tarkoituksen tulkinta]

Tämän ayah:n yhteydessä olen hämmästynyt siitä mitä on aidosti raportoitu Ibn Mas’oodilta, radija Allaahu ‘anhu, jonka mukaan eräs nainen tuli kerran hänen luokseen ja sanoi: “Oletko sinä se joka sanoi: ‘Olkoon Allaahin kirous sen naisen yllä joka nyppii kulmakarvoja ja niiden jotka pyytävät kulmakarvojan nypittäväksi ja niiden, jotka tatuoivat...’ Hän sanoi: ‘Kyllä.’ Hän sanoi: ‘Luin koraanin kannesta kanteen enkä löytänyt siitä mitä sanot!’ Hän vastasi: ‘Jos olisit todellakin lukenut sen niin olisit löytänyt sen. Etkö lukenut: ‘Ja mitä tahansa Lähettiläs antaa teille niin ottakaa (eli tehkää) se, ja mitä tahansa hän kieltää teiltä niin välttäkää sitä?’ Hän sanoi: Tietenkin!’ Hän, salla Allaahu ‘alayhi wa sallam, sanoi: ‘Olkoon Allaahin kirous sen naisen yllä, jotka nyppii kulmakarvoja ja niiden jotka pyytävät kulmakarvojan nypittäväksi...’” [Al-Bukhaareen ja Muslimin raportoima]

Arabian (kielen) tuntemus ei riitä koraanin ymmärtämiseen

Aiemmin mainitun perusteella on selvää, että kukaan ei mitenkään pysty vaikka hän olisi arabian kielen ja sen tiedonhaarojen oppinut ymmärtämään Jaloa Koraania, hakematta apua profeetan sunnasta puheessa ja teoissa. Tämä johtuu siitä, että hän ei koskaan tule tuntemaan kieltä paremmin kuin profeetan seuralaiset, ne joille koraani ilmestyi heidän omalla kielellään. Ja (sinä aikana) ei-arabien virheet ja tavallisen kansan slangi ei ollut tahrannut kieltä, mutta kuitenkin he erehtyivät ymmärtäessään näitä edellä mainittuja ayaat kun he nojasivat pelkästään kielen tuntemukseensa.

Joten perustuen tähän on itsestään selvää, että aina kun henkilö tuntee sunnaa hän tulee todennäköisemmin ymmärtämään koraania ja ottamaan siitä määräyksiä kuin joku joka ei tunne sitä. Joten entäpä henkilö, joka ei tukeudu siihen tai viittaa siihen ollenkaan? Tämän vuoksi tiedon ihmiset ovat yksimielisiä siitä periaatteesta, että koraania tulkitaan koraanilla ja sunnalla ja sitten seuralaisten lausunnoilla jne.

Tämän johdosta tulemme tietoiseksi menneisyyden ja nykyajan retoriikan oppineiden harhautumisesta ja heidän vastustuksestaan salafeja ja heidän uskontoaan kohtaan, mainitsematta heidän määräyksiään. Ja se on heidän etäisyytensä sunnasta ja sunnan tuntemuksesta ja, että he tekevät omasta älystään ja haluistaan tuomareita itselleen koskien Allaahin Ominaisuuksiin liittyviä jakeita. Mikä on parempi kuin mitä sanottiin [Ibn Abil-'Izz Al-Hanafeen] *Sharh al-'Aqeedah at-Tahaawiyyah*:ssa (4.painoksen s.212):

”Miten joku, joka ei oppinut Kirjasta ja sunnasta, mutta pikemminkin oppi sitä vain sen ja sen näkemyksen perusteella, voi puhua Uskonnon periaatteista! Ja jos hän väittää ottavansa sen Allaahin Kirjasta, silloin hän ei ota huomioon sitä (eli sunnaa) eikä hän ota huomioon sitä mitä seuralaiset tai ne, jotka seurasivat heitä hyvässä sanoivat, joka on välitetty meille luotettavien kertojien kautta, jotka arvostelijat (eli hadith –oppineet) ovat meille valinneet. Koska varmasti he eivät välittäneet vain koraanin järjestystä mutta pikemminkin he välittivät järjestyksen sekä tarkoitukset. Heillä ei ollut tapana oppia koraania kuten lapsilla (nykyisin), pikemminkin he opettelivat sitä sen tarkoitusten kanssa. Ja ken ei seuraa heidän tietään, silloin hän puhuu perustuen omaan mielipiteeseensä. Ja ken puhuu omasta mielipiteestään, ja siitä mitä hän ajattelee Allaahin uskonnon olevan, eikä ota sitä Kirjasta, niin hän tekee itse asiassa syntiä (!), vaikka hän olisikin oikeassa. Kun taas ken ottaa Kirjasta ja sunnasta niin hänet palkitaan vaikka hän olisi väärässä. Kuitenkin jos hän on oikeassa, hänen palkintonsa moninkertaistetaan.”

Sitten hän sanoi (s.217):

”Niin ollen on velvollisuus alistua täysin lähettiläälle, salla Allaahu ’alayhi wa sallam, seurata hänen määräyksiään ja ottaa vastaan hänen raporttinsa hyväksynnällä ja lujalla uskolla, kieltämättä sitä valheellisilla ideoilla, joita pidämme ”järkevinä” tai jotka muodostavat väärinkäsityksen ja epäilyksen. Tai, että laitamme sen eteen ihmisten näkemykset ja heidän mielessään olevan hölynpölyn. Niin ollen meidän tulee valita profeetta, salla Allaahu ’alayhi wa sallam, siten, että teemme hänestä tuomarin, alistuen hänelle, totellen häntä ja olemalla samaa mieltä hänen kanssaan aivan kuten valitsemme Hänet, joka lähetti hänet palvonnalla, nöyryydellä, alistuneisuudella, katumuksella ja luottamuksella (Hänelle).”

Lyhyesti sanottuna: Kaikkien muslimien velvollisuus on olla erottelematta koraania ja sunnaa koskien velvollisuutta hyväksyä ne kummatkin yhdessä ja vakiinnuttaa lakeja, jotka perustuvat niihin kumpaankin. Varmasti tämä on takuu, joka estää heitä ajelehtimasta oikealle ja vasemmalle ja palaamasta harhaan.

Tämä on kuten profeetta, salla Allaahu ’alayhi wa sallam, selvästi sanoi: **“Olen jättänyt teille kaksi asiaa, ette koskaan tule harhaantumaan kunhan noudatatte niitä: Allaahin Kirja ja minun sunnani. Nämä kaksi eivät koskaan tule erkaantumaan toisistaan ennen kuin ne palaavat Lähteelle.”** [Maalikin ja Al-Haakimin raportoima terveellä kertojaketjulla].

Tärkeä huomautus

On itsestään selvää, että kaiken tämän jälkeen meidän on sanottava: totisesti sunna, joka on näin tärkeä lainsäädännössä viittaa pelkästään sunnaan, joka on aidosti raportoitu profeetalta, salla Allaahu 'alayhi wa sallam, tietoon perustuvien teiden sekä aitojen kertojaketjujen avulla, jotka hadeeth- ja kertojien oppineet tuntevat. Se ei viittaa siihen mitä löytyy eri *Tafseer* ja *Fiqh* –kirjoista tai *Targheeb* ja *Tarheeb* -kirjoista tai *Raqa'a'iq* ja *Mawaa'idh* –kirjoista koska niistä löytyy monia heikkoja, torjuttuja ja keksittyjä ahadeetheja.

Islam on täysin vapaa joistain näistä ahadeetheista, kuten hadithista koskien Haruutia ja Maruutia, sekä saatanallisten jakeiden tarinasta (gharaneeq). Olen kirjoittanut erityisen kirjoitelman, joka kumoaa tämän kertomuksen, ja joka on painettu ⁽¹⁾. Olen viitannut niihin kirjassani: *Silsilat-ul-Ahadeeth ad-Da'eefah wal-Mawdoo'ah wa Atharuhaa as-Sayy fil-Ummah* –kokoelmassani. Tähän mennessä niissä olevien ahadeethien määrä on saavuttanut lähes 4000. ^[2] Ja ne ovat ahadeetheja, jotka ovat joko heikkoja tai keksittyjä. Vain 500 ahadeethia näistä on painettu tähän mennessä!

Niin ollen tiedon ihmisten velvollisuus, erityisesti niiden jotka levittävät fiqhä ja määräyksiä ihmisille, on olla olematta liian itsevarmoja käyttäessään hadiitheja todisteena paitsi kun he ovat varmistaneet niiden aitouden. Tämä erityisesti sen vuoksi, että nykyisin yleisesti käytetyt fiqh –kirjat ovat täynnä ahadeetheja, jotka ovat heikkoja, torjuttuja ja sellaisia joilla ei ole mitään lähdeä, kuten oppineet tietävät hyvin.

[1] Kirjan nimi on: *Nasab-ul-Majaaneeq fee Nasf Qissat-il-Gharaaneeq* [sen on painanut Al-Maktab ul-Islaamee].

[2] Nyt määrä on ylittänyt 5000 ahadeethin, helpottakoon Allaah niiden painamisen pian.

Olen aloittanut erään mielestäni tärkeän projektin, joka on hyödyllinen niille jotka ovat syventyneet fiqhiiin, jonka olen kutsunut nimellä: **“Heikot ja keksityt ahadeethit tärkeimmissä fiqh-kirjoissa.”** Tässä tarkoitan seuraavia kirjoja:

1. Al-Margeenaanin *Al-Hidaayah* koskien Hanafi Fiqhiä
2. Ibn Al-Qaasimin *Al-Mudawwanah* koskien Maalikee Fiqhiä
3. Ar-Raafi’een *Sharh-ul-Wajeez* koskien Shaafi’ee Fiqhiä
4. Ibn Qudaamahin *Al-Mughnee* koskien Hanbalee Fiqhiä
5. Ibn Rushdin *Bidaayat-ul-Mujtahid* koskien vertailevaa Fiqhiä.

Valitettavasti en kuitenkaan pystynyt saamaan sitä päätökseen koska kuwaitilainen lehti, *Al-Wa’ee Al-Islaamee*, joka lupasi kustantaa sen ja otti sen ystävällisesti vastaan tarkastettuaan sen, ei painanutkaan sitä.

Koska menetin tämän tilaisuuden, ehkä minulle annetaan tilaisuus, jos Allaah haluaa, toisena ajankohtana tarjota erityinen tietoon perustuva kurssi veljilleni, jotka opiskelevat fiqhiä, joka auttaa heitä ja helpottaa heitä tuntemaan hadithien asteet viemällä heidät takaisin hadith -kirjojen tarpeellisiin lähteisiin. Ja joka tulee selittämään niiden erityisominaisuudet sekä mihin niistä voi tukeutua. Ja Allaah, Korkein, on Hän, joka antaa menestyksen.

Mu'aadhin heikko hadith koskien mielipidettä ja mitä siitä torjutaan

Ennen kuin lopetan puheeni pidän tarpeellisena johdattaa läsnäolevien veljien huomion erääseen tunnettuun hadithiin, joka puuttuu fiqh- periaatteita koskevista kirjoista johtuen sen heikkoudesta kertomusketjussa (isnad) ja sen ristiriitaisuudesta sen kanssa mitä olemme päättelleet tässä puheessa koskien erottamisen laittomuutta laissa koraanin ja sunnan välillä, ja kummankin ottamisen tarpeellisuutta.

Totisesti Mu'aadh bin Jabalin radija Allaahu 'anhu hadithissa, joka kertoi, että profeetta, salla Allaahu 'alayhi wa sallam, sanoi hänelle lähettäessään häntä Jemeniin:

“Minkä avulla tulet tuomitsemaan?” Hän sanoi: “Allaahin Kirjan avulla.” Hän, salla Allaahu 'alayhi wa sallam, sanoi: “Ja jos et löydä siitä (vastausta)?” Hän sanoi: “Sitten Allaahin lähettilään sunnalla.” Hän vastasi: “Ja jos et löydä siitä (vastausta)?” Hän sanoi: “Yritän muodostaa oman mielipiteeni.” Joten hän, salla Allaahu 'alayhi wa sallam, sanoi: “Kaikki kiitokset kuuluvat Allaahille, joka ohjasi Allaahin lähettilään lähettilään siihen mistä Allaahin lähettiläs pitää.”

Koskien sen ketjun heikkoutta, niin tässä ei ole sen keskustelemisen paikka. Mutta selvitin sitä laaja-alaisesti, ehkä sillä tavalla miten ei ole tehty menneisyydessä, kirjassani (heikkojen hadithien) **“Silsilah”**, jonka mainitsin aiemmin.⁽³⁾ Mutta riittää kun sanon, että Hadithin Ameer-ul-Mu'mineen Imaami Al-Bukhaaree, sanoi tästä hadithista, että se on ”torjuttu”.

[3] Se löytyy *Silsilat-ul-Ahadeeth ad-Da'eefah* –teoksesta numerolla 885. Toivomme, että sen käsittävä osa tullaan painamaan pian, insha Allaah.

Joten sanottuani tämän, voin nyt alkaa selittämään sen sisältämää ristiriitaa, jonka mainitsin aiemmin. Joten haluan sanoa, että:

Tämä hadith vakiinnuttaa tuomarille päätösmetodologian, joka perustuu kolmeen vaiheeseen. Hänellä ei ole lupaa hakea päätöstä omasta mielipiteestään paitsi sen jälkeen kun hän huomaa, että hän ei pysty löytämään sitä sunnasta. Eikä hänellä ole lupaa ottaa päätöstä sunnasta ennen kuin hän osoittaa, että hän ei pysty löytämään sitä koraanista. Mitä tulee mielipiteeseen, niin tämä (päättöksen johtamis)tapa on pätevä ja oikeanlainen kaikkien oppineiden mukaan, minkä takia he sanovat: "Kun kertomus mainitaan niin mielipide mitätöityy."

Kuitenkin mitä tulee sunnaan, niin tämä metodi ei ole oikeanlainen koska sunna määrittelee ja selittää Allaahin Kirjaa. Joten henkilön pitää katsoa määräystä sunnasta vaikka hän ajattelisi sen olevan olemassa koraanissa perustuen siihen, mitä sanoimme aikaisemmin. Joten sunna suhteessa koraaniin ei ole kuten mielipide suhteessa sunnaan. Ei, varmasti ei. Pikemminkin meidän tulee pitää koraania ja sunnaa yhtenä lähteenä siten, että niiden välillä ei ole mitään eroa. Tämä on kuten profeetan, salla Allaahu 'alayhi wa sallam, lausunnot osoittavat: **"Todellakin minulle annettiin koraani ja jotain sen kaltaista, sen ohella."** –tarkoittaen sunnaa – ja **"Nämä kaksi eivät koskaan tule erkaantumaan toisistaan ennen kuin ne palaavat Lähteelle"**.

Joten tämä eri kategorioihin jakaminen, joka mainitaan tässä hadihissa, ei ole oikein koska se vaatii, että ne ovat erillisiä toisistaan. Ja tämä on väärin kuten olen selittänyt aikaisemmin.

Tämä on se, mistä halusin keskustella täällä tänään. Joten jos olin oikeassa niin se on Allaahilta ja jos olin väärässä niin se on minulta. Pyydän Allaahia suojelemaan teitä ja meitä virheiltä ja kaikelta, josta Hän ei pidä. Ja viimeisin sanamme on: Kaikki kiitokset kuuluvat Allaahille.

Infoa Islamista

